ANUL I -- NUMARUL 16 6 PAGINI Duminică 8 Noemvrie 1942

„VICTORIA"
apare Duminica

REDACȚIA
Compania 2 Propagandă
M.C.G. a Armatei de Uscat

DESEN-ZINCO-TIPAR
Secția Geografică
a Frontului de Răsărit

VICTORIA

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

Regii mari sunt aceia cari spală treptele tronului cu lacrimile suferinței înțelese și care se înalță pe ele, ducând în spate poverile împlinite ale neamului.

Mareșal Antonescu

8 NOEMVRIE 1942

ZIUA MAJESTAȚII SALE MIHAI I REGELE TUTUROR ROMANILOR

Oastea biruitoare în Răsărit și întreaga suflare românească serbează astăzi ziua numelui tânărului și gloriosului nostru rege

Sărbătorirea de astăzi, când trupele noastre se luptă cu atâta vitejie are o adâncă semnificație. Ea vine să ne întărească și mai mult în strădania noastră.

Dinastia este tăria unității noastre naționale. Sufletul românesc, sensibil la tot ceiace atinge interesele neamului nostru, mereu același, a trecut peste vitregia veacurilor, întărind și mai mult temelia țării noastre care este însăși dreptatea românească.

Poporul Românesc a răspuns la toate loviturile care s'au abătut peste el, rămânând același în tot cursul istoriei sale: răbdător, milos, dar hotărît să lupte la disperare când viața îi este în primejdie.

Peste acest popor harnic, drept și cinstit domnește regele nostru. Peste atâtea milioane de oameni care-și îndreaptă speranța numai în El și în sfânta dreptate românească.

Trăit în mijlocul acestui popor, Regele Mihai a învățat să-l cunoască și să-l iubească. Toată copilăria Lui Și-a petrecut-o alături de copii din toate straturile sociale. Astfel a putut să vadă ce e binele sau răul, să îndrepte cu vorba sau cu fapta ce era de îndreptat.

Ziua aceasta nu este numai a Regelui, ci și a întregului Popor Românesc, atent la toate încercările prin care trece Țara.

Din strânsa legătură care există între popor și Rege, a ieșit tăria Neamului nostru.

Plămădit din însăși ființa Patriei, Regele Mihai întrunește cele mai alese calități, reușind să întărească sufletele acelora cari se bat pentru o soartă mai bună.

Regele înseamnă chezășia unității noastre. Cu tinerețea Lui clocotitoare, a știut să întreție flacăra românismului și să cheme la luptă năprasnică întregul popor. Regele Mihai înseamnă pentru noi îndeplinirea năzuințelor noastre.

Pregătit pentru greaua sarcină de a conduce poporul, Regele nu a ezitat o clipă ca să lupte cu toate greutățile care-I încercau tinerețea. La o vârstă când viața apare în toată frumusețea ei, El a înțeles să fie prezent acolo unde-L chema Țara.

In aceste vremuri când sânge românesc se varsă din belșug pentru fericirea Românici și altor popoare, făptura Regelui nostru apare în toată măreția ei, aducându-ne cel mai mișcător îndemn.

De aici de unde focul războiului încălzește trupurile, ostașii români

cinstesc așa cum se cuvine ziua Regelui lor, simbolul muncii și al curatului simțământ românesc.

Dragostea cu care se gândesc ostașii la Regele lor, este nemărginită, după cum nemărginită este grija Aceluia care stă de veghe la nevoile Țării.

Destinul poporului nostru este aspru, dar curat. Ne-am călit sufletele în vifor de suferinți și ne-am îndreptat ruga către Cel Atotputernic și zile cu soare au venit după înegurare.

Și de astădată vom izbândi. Destinul noi ni l-am făcut, din sufletul și necazurile noastre, și tot mai aspră va fi amenințarea noastră, pentru tot ceiace am îndurat.

Spune Mareșalul Antonescu:

„Poporul românesc n'a lovit niciodată din spate și nu și-a deslănțuit niciodată cuvântul sau fapta fără măsură.

Poporul românesc n'a cotropit niciodată un pământ străin și n'a atins nici o brazdă fără drept și fără luptă.

Pentru el, cuvântul a fost totdeauna sfințit. Și el a știut răspunde de veacuri la prietenie cu frățietate și la înțelegere cu recunoștință.

El nu primește nici lecții de cavalerism, nici pilde de onoare".

Peste acest popor care și-a privit dușmanul drept în față, peste acest popor care n'a râvnit la bunul altuia, peste acest popor care știe să răspundă la blândețe cu blândețe și cu dragoste nemărginită la prietenie, domnește Regele Mihai.

Acest popor mic, cuminte și muncitor, și-a urmat propriul său destin, luptându-se cu tot felul de greutăți. Dar lupta lui a fost dovada celui mai mișcător exemplu de vitejie.

Și această comoară nesecată de virtuți, care luminează soarta poporului românesc, este veghiată de Regele Mihai, Cel care întrunește onoarea și mândria noastră.

Rege și Popor, iată puterea în stare să înfrunte toate furtunile, să sfarme toate piedicile, pentru veșnicia Neamului Românesc.

Regele Mihai deschide un nou capitol în istoria României. Simbol al credinței adevărate, ca un Voevod deschizător de veacuri noui, pășește pe drumul marilor înfăptuiri.

Numele Lui, numele lui Mihai-Vodă-Viteazul, încrustat adânc în suflete, răsună ca un uriaș ecou, ca o poruncă măreață.

Din sfintele lor cripte, umbrele marilor Lui înaintași Îi îndreaptă pașii în calea Destinului românesc, aducând permanenta siguranță a drepturilor noastre, care rămân ca o poruncă veșnică.

In această zi când suflarea românească se află în cea mai crâncenă luptă a existenței sale, se cuvine să aducem prinosul recunoștinței noastre Aceluia care stă de veghe, neclintit, la liniștea și întărirea României.

Strânși uniți în jurul Tronului să dăm ce are ființa noastră mai curat și mai înălțător, pentru ridicarea Patriei și pentru izbânda drepturilor noastre.

Din toată inima, să strigăm:

Trăiască Regele Românilor de pretutindeni!

Trăiască Români:!

„VICTORIA"

Slove din tranșee

Ultimile slove...

In ziua de 6 Octombrie, într'o viroagă nisipoasă din Stepa Calmucică, bombele blestemate ale unui avion bolșevic, au rupt dintre noi pe locot. Pop Leonida, profesor și ziarist, pe când își îndeplinea misiunea ce îi fusese încredințată.

Intr'unul din buzunarele vestonului însângerat, mâinile tremurânde ale unui camarad au găsit câteva file scrise, slove înșirate puțin timp înainte de moarte, pentru cinstirea eroului locot. Alex. Porojan.

Este ultimul articol al neobositului ziarist, căzut eroic pentru biruința neamului.

Pe frontul Stalingradului, aici unde crește, din genunea atâtor încordări, tot mai măreață imaginea de vis a țării și se urzesc firele vieții neamului în pânză țesută cu pâlpâiri de flacără și bătăi de inimă ce clocotește de avânt vertical, spre zările înveșnicirii noastre,

— aici unde se ctitoresc în temelii de veac nou, cu fiecare clipă, cu fiecare jertfă, toate dorințele aprinse ale clocotului sufletesc din peisajul carpatic,

— aici unde se despică în bucăți pământul și se sgudue apocaliptic încheeturile văzduhului,

—aici unde fiecare clipă este o groapă, neîndestulător de adâncă, pentru cei ce-și împreună viața cu moartea,

— aici, în Sahara vânturilor de pusture ce bat amenințător de pe malurile roase de vreme ale Volgei și de viermii tuturor îndărătnicilor de endemică nebunie,

— aici s'a stins un suflet ca să salveze, împreună cu altele, icoana metafizică a primăverii românești. Aici o viață de ostaș a străpuns liniștea neantului.

Aici în deșertul setei unde timpul e atât de greu și de apăsător c'ai dori să-ți spargi viața de el, aici unde toate prăpăstiile noastre n'au fund fiindcă răzbat cu Dumnezeu, spre zările de mântuire ale neamului.

Aici a murit un erou: Locotenentul Porojan. Gândurile lui și le-a înecat în sânge, svâcnirile tari ale inimii în simfonia sublimă a împărtășaniei cu veșnicie.

Viața lui, o fugă dureroasă din lume.

O aureolă de nemângâiere și un gând ce nu poate usca o lacrimă, îi împodobește sufletul crescut în iluzii mai verzi decât grădinile satului său și mai aprinse decât scânteierile soarelui în amurg.

A urcat crestele pleșuve ale Calmuciei, a scrutat zările și a ieșit cu bateriile sale antiaeriene să coboare urgia cerului peste viermii pământului ce veneau în iureș năvalnic spre noi, ca un vânt de pustiire.

A îngemănat focul tunurilor lui cu oțelul credinței sufletești și s'a dăruit cu toți ostașii săi vârtejului de stăvilire.

A pus toată înflăcărarea sufletească pentru a susține încheeturile liniei de luptă, pentru a dărui celor vlăguiți îmbărbătare, celor înspăimântați de moarte propria lui împărtășanie cu ea!

Până s'au deschis rănile vieții ca să intre în el fiorii reci ai morții.

A stat acolo cu ele trăind în crezul că trebue să moară pentru noi.

Și s'a stins!

Odată cu sufletul său s'a stins și furtuna.

Au răsărit iar nădejdile.

Pe frontul Stalingradului un erou a sângerat, învăluit de moarte, ca să rămână pentru noi tipar de regăsire cu noi înșine, de câte ori oboseala ne apropie de viață mai mult decât teama de a ne stinge.

In leagănul suprem al frământărilor în împărăția umbrelor din pustiurile Calmuciei acoperite de întunecimile vrășmașe, s'a înălțat încă un mormânt și la căpătâiul lui o nouă cruce. Un nume.

Un erou: Locot. Porojan.

Locot. rez. LEONIDA POP
Stalingrad 3.X.942.

CANDELA

Candelă tu arzi veșnicii...
Imensități se cern în pâlpâirile tale vii.
Stă pământul rugă către Cer și Dumnezeu
Și milele tale s'aștern,
Peste lume... și peste sufletul meu.

Ești liniștea și pacea celor din furtuni
Pe cari tu de pretutindenea i-aduni
Celor din bucium și din suferință le ești alinare
Lumânare și sfânt bucium
Ce-i chemi pe toți la ceasul de închinare.

Și maica mea te aprinde la icoane
O aud și cum se roagă: „Să vii sănătos Ioane".
Apoi ea pe furiș o lacrimă își șterge.
Tu le mai ești lumina blândă din odae
Ce veghează somnul mezinului meu din copae.

Dar neguri din lumea păgână și vânt
S'au pornit să te stângă. Eu sânt
La hotară de țară și lumei creștine de pază
Tu candelă veghează... mereu... sfânt
Peste Țară și lângă sufletul meu.

Pr. Cpt. rez. GH. MIHAIANU

INCHINARE
M. S. REGELUI MIHAI I

Mult slăvite ce din sfere — sferelor le dai viață
Aruncând peste făptura-ți vii covoare de verdeață,
Jude ce atât de bun ești și pornirilor umane
Erți vinovăția multor călătoare caravane;
Spade lucii să'nvârtească tu dai frunților crăești
Tu ce'nvolburi unda mării și'nălțimile cerești!
Aspre legi le-ai dat ca toate să te laude pe tine
Tu ce vii din neființă și ființei dai lumine,
Iartă-mă stăpâne astăzi ca'naintea ta să vin
Incercând o rugă sacră prea smerit să mă închin:
Să verși Doamne peste scumpa noastră mare Românie
Al tău har divin din ceruri să strălucе'n mărеție...
Lauri verzi pe câmpi de luptă să adune mândra oaste
Eniceri s'arunce 'n slavă depe câmpurile vaste...
Ridicându-și peste creste fruntea anticul Roman
Evi de glorii să răstoarne strănepoții lui Traian...
Gândurile să'nfrățească, limbile să 'nalțe imnuri
Este ora când în lume se croiesc de noi destinuri.
Licărindu-și din 'nălțime feeria lumea nouă
Undoiește România ca și boaba cea de rouă:
Iartă Doamne omenirea spune iarăș pace vouă.

Serg. POPESCU PAVEL

S'A IMPLINIT UN AN

S'a împlinit un an la 12 Septembrie a.c. dela acea zi tragică în care regimentul de roșiori arădeni, a pierdut trei dintre cei mai dragi ofițeri ai săi.

S'a împlinit anul, exact în ziua în care printr'o coincidență, dictată de Dumnezeire, Roșiorii de pe văile Mureșului și jurul Aradului, înfrățiți cu Oltenii din Mehedinți și Gorj, au fost chemați să arate din nou hidrei bolșevice, că sunt prezenți la datorie și vor ști să-și răzbune pe cei uciși, din ascunzișuri viclene, așa cum au mai făcut-o în atacurile lor vijelioase dintre Limanele Kujalnitzki și Hagi Bey, în preajma Odesei.

Ostașilor, escadroanelor 3, Maior Stoian, Esc. 1, Cpt. D. Teodorescu și Esc. de brandturi, Maior M. Constantinescu, care au păstrat în inimile lor amintirea scumpă a comandanților, ce i-au dus la lupta de atâtea ori, le-a fost dat să înfrunte inamicul, chiar în ziua săvârșirii lor, acolo unde presiunea era mai tare și să răzbune încă odată moartea șefilor lor.

In vaierul luptelor dela Don, am închinat în mod tainic cu toții o lacrimă fierbinte pe altarul amintirei celor 3 camarazi, ce stau ca simbole de foc în inimile ofițerilor și ostașilor din regimentul de roșiori arădeni.

In tumultul brandturilor și țăcănitul mitralierelor, înfipți în pământ și aplecați pe arme, am stins cu toții o lacrimă în hotărîrea de a-i răzbuna, rugând pe bunul Dumnezeu să-i aibe în pază și de-a dreapta Sa.

Amintirea lor străjuie în fiecare dintre noi și îi socotim întotdeauna prezenți între noi, conducând de dincolo de morminte unitățile lor în luptă.

Dormiți liniștiți iubiți camarazi, somnul vostru de eroi și fiți încredințați că nici un roșior nu vă va uita.

Ei au jurat să vă răzbune și să poarte în sufletele lor amintirile calde ce-i leagă de voi. La Arad, s'a prăznuit în imnuri de slavă amintirea voastră, iar Mureșul a purtat dealungul plaiurilor ardelene și bănățene, povestea eroică a faptelor voastre de arme.

S'au cutremurat românașii satelor din plaiurile Podgoriei și ai Bradului, cei din jurul Radnei și ai Săvârșinului, dela Ineu și Baia de Criș până departe la Pietriș și Rosia și au îngânat în mintea lor creștinescul „Dumnezeu să-i ierte și să-i aibă în paza sa, că bine s'au purtat în lupte".

Dormiți în pace și fiți încredințați că roșiorii dela Arad își vor face întreaga lor datorie până la sfârșit pentru Țară, Rege și Conducător.

Maior, F. MARINESCU

Iancu și Horia

Două avânturi: Iancu și Horia,
scriu României toată istoria;
un fluer de salcă ne fu nostalgia,
ne latră și azi de peste ani urgia.

Colo'n munții Țebii: Horia și Iancu,
stau în județ aspru și judecă veacu'.
Mă strigă Buteanu: Fii gata Ioane!!
Se clatină cerul. Răspund milioane.

Slt. rez. N. RUSU

17 copii botezați în satul Achtyrsakoja

Duminică 18 Octombrie, satul Achtyrsakoja a cunoscut clipe de adevărată înălțare creștinească.

Bătrâni, femei, copii, toți laolaltă, cu inimile fermecate de clipele ce aveau să vină s'au strâns să aducă Domnului cea mai frumoasă mărturie de credință a sufletului lor zbuciumat de necazuri și lipsuri.

Părintele confesor N. Cernea dintr'un regiment motorizat, în mijlocul ostașilor români a săvârșit sfânta taină a botezului, dând la o viață senină și pașnică 17 copii aruncați în părăsire de răutatea bolșevică.

Serg. T.R. MOSCU EMIL

POȘTA REDACȚIEI

Tavy. Este adevărat că fiecare om încearcă. Dvs pare să reușiți.

Poeziile vor fi publicate. Avem însă și noi o dorință: orice material trimis spre publicare, pe lângă semnătura preferată de dvs. cu rezonanță atât de plăcută (probabil sunteți desmierdați în felul acesta), să poarte și numele împreună cu gradul și numărul oficiului poștal militar. Este adevărat că față de frumusețea versurilor este cam... prozaic, dar ne este totuși necesar.

Cap. I. Negrea Moldovanu. Foarte frumoasă poema și va vedea lumina tiparului în numărul viitor. Vă rugăm să continuați.

Slt. rez. Gheorghe N. Mocanu, „*Frumos cântec... viteaz neam*". Este într'adevăr frumos și va fi publicat. Puteți să ne mai trimeteți, vă publicăm cu plăcere.

Geo Borzea. Toate articolele dvs. au fost primite la redacție. Unul dintre ele a și fost publicat. Celelalte în măsura în care dispunem de spațiu.

Slt. Ion Brândușoiu. Articolele sunt în spiritul nostru și sunt și bune. Vă rugăm să le scrieți însă mai scurte, dat fiind spațiul gazetei și numeroasele colaborări care trebuesc satisfăcute.

Cap. Ostachi Gheorghe. Vă satisfacem dorința de a vă da răspunsul, favorabil bineînțeles, prin poșta redacției. Pentru viitor aveți grije la rimă și scrieți-le mai scurte. Sunt mult mai frumoase și mai bune.

Serg. T.R. Bantaș C-tin. Vă satisfacem cu plăcere rugămintea, mai ales că scrisoarea este bună și în vederile noastre. Păcat că este prea lungă și spațiul nostru e așa de mic. Dar vom rezolva și problema asta.

Slt. rez. Rusu Nicolae. Vom căuta să vă mulțumim în totul, apreciind așa cum se cuvine sentimentele patriotice de care sunteți animat și care ne frământă și pe noi tot atât de mult.

Frt. T.R. Gion Luca. Am luat măsuri să vi se trimită personal. Ne miră foarte mult că nu vă parvin. Cereți oficial diviziei prin regiment.

Slt. rez. V. Tița. Articolul este bun și va fi publicat. Sperăm că ne veți mai trimite.

Serg. Gr. Croitoru. Cu mici modificări merge. O veți vedea publicată în numărul viitor. Dacă într'adevăr e prima dvs. poezie, atunci trebue să mărturisim că nu sunteți lipsit de talent.

Sperăm să nu fie însă și... ultima.

Slt. rez. Burticală C-tin-Leu. Am primit poeziile și le vom publica treptat. Mai trimiteți.

M. Tănase. Vă satisfacem dorința cu multă plăcere, aducându-vă totodată mulțumirile noastre pentru felul cum înțelegeți să răspândiți gazeta.

Serg. T.R. Moscu Emil. Suntem cu totul de acord cu dvs.

Slt. rez. Chirițescu Gh. Este într'adevăr demnă de publicat și o vom publica în numerile viitoare.

ZENOBIE BANCILĂ

Regele năzuinţelor Româneşti a împlinit 21 ani

La 8 Noembrie 1942 Majestatea Sa Regele Mihai I îşi serbează ziua numelui şi împlinirea a 21 ani.

Douăzeci şi una de primăveri în viaţa unui om este tot ce poate fi mai frumos. La această vârstă s'a terminat cu viaţa de adolescent şi se intră în alta mai frumoasă, mai plină de speranţe şi bucurii dar care aduce cu ea multe griji şi răspunderi.

La 21 de ani adolescentul devine major, liber pe acţiunile lui şi responsabil de tot ce face.

Aceasta este vârsta când omul este în plină putere fizică, când organizmul este perfect format putând să reziste la ori ce greutăţi şi privaţiuni, raţionamentul este limpede iar judecata se face clar şi hotărît. 21 ani este etatea la care flăcăii noştri pleacă la oaste. Majestatea Sa Regele Mihai I, împlineşte această vârstă, când armatele sale victorioase se bat pe Don, Volga şi'n Caucaz pentru o idee sfântă neamului românesc — distrugerea bolşevismului.

I-a fost dat Lui, să urce treptele tronului, la vârsta când avea nevoe de mai multă libertate pentru a simţi din plin plăcerile tinereţei. Dar aşa I-a fost hărăzit de Dumnezeu să ia conducerea neamului românesc în zorii tinereţii şi în cele mai grele momente, când duşmanii noştrii seculari, se aruncaseră asupra ţărei ca hienele şi voiau să ne sfâşie.

In momente grele pentru România şi clipe hotărîtoare pentru Dinastie nu şovăe nici o secundă şi cu tot haosul ce era în ţară, ia conducerea destinelor neamului românesc la 6 Sept. 1940.

Şi nici nu se putea altfel! El care s'a născut aici pe pământul ţării, care a primit educaţia şi cultura naţională numai în România, El care este primul rege născut din părinţi de aceiaş religie cu poporul — creştin-ortodox —, El care a colindat ţara în lung şi'n lat, cunoscând toate nevoile poporului român, nu putea să fie absent dela datorie când, ţara era în suferinţă.

Pregătirea culturală şi educaţia naţională sunt îndrumate de Augusta Sa Mamă, Regina Elena şi are colegi de şcoală băeţi români din toate straturile sociale. Prin aceasta, încă din fragedă copilărie ia contact direct cu poporul românesc şi nu lipseşte dela nici-o manifestaţie culturală, naţională şi ştiinţifică. Lucrează în toate ramurile de activitate ale ţărei. Il vedem la coarnele plugului alături de ţăranii Lui dragi, în mijlocul meseriaşilor prin fabrici şi uzine la şcoli primare şi universităţi la spitale şi orfelinate, alergând neobosit încurajând şi îndemnând pe toţi la muncă.

Dar, când ceasul a sunat pentru desrobirea fraţilor subjugaţi de nesătula Rusie bolşevizată El, Mihai I Regele Românilor, trage sabia şi porneşte războiul sfânt contra comunismului alături de forţele Axei — Germania şi Italia.

Este prezent pe întreg frontul de luptă alergând dela o unitate la alta îmbărbătându-Şi ostaşii şi numai într'o lună de zile dela începutul războiului, Basarabia şi Bucovina, după lupte grele dar glorioase, sunt smulse din ghiarele hidrei bolşevice. Armatele române de sub domnia tânărului Rege păşesc victorioase peste Nistru şi înscriu cu sângele lor primele pagini glorioase din domnia Regelui Mihai I.

Cu toţii ne reamintim de zilele din Iulie şi August când iubitul nostru Suveran vine pe malurile Mărei de Azov şi inspectează trupele care plecau să lupte pe Volga şi'n Caucaz. Cu cât entuziasm este primit de bravii Săi ostaşi şi câtă dragoste le-a arătat El acestor biruitori.

Populaţia rusă din regiunea pe unde a trecut Regele nostru, în acele zile, nu vorbeau decât de acest mare eveniment şi care mai de care se mândrea că a avut putinţa să-L zărească, alţi să-L vadă chiar bine, şi nici nu le venea să creadă că România poate avea un Rege aşa de tânăr şi frumos. Toată această populaţie a fost surprinsă că iubitul nostru Rege a venit chiar personal pe front şi a stat de vorbă cu soldaţii Săi, fără a-I fi teamă. La bolşevici, în locul lui Stalin ar fi venit un alt Stalin, unul care seamănă cu el, fiindcă Stalin este în acelaş timp în cinci oraşe diferite şi nimeni nu ştie unde a fost în acea zi, adevăratul Stalin, aceasta pentru a se pune la adăpost faţă de atentate.

Noi, ostaşii de pe frontul din Răsărit suntem cu sufletul şi cu trupul lângă Regele nostru iubit. In istoria lumei nu se găsesc mulţi regi care să se numească cu drept Regi Mari.

Când Mareşalul Antonescu I-a predat sabia istorică, spunea în cuvântarea sa „Regii mari sunt aceia cari spală treptele tronului cu lacrămile suferinţei înţelese şi care se înalţă pe ele ducând în spate poverile împlinite ale Neamului" Majestatea Sa Regele Mihai I vrednic urmaş al lui Carol I şi Ferdinand I deşi tânăr s'a întrecut pe Sine. S'a alăturat de poporul Său şi a pornit pe drumul cel bun al reclădirei Patriei tocmai în ceasul de grea cumpănă al neamului românesc. A pus baze solide conduceri statului, a reorganizat armata şi celelalte instituţii ale ţărei, dând încredere în puterile lor tuturor Românilor.

Regele Mihai I, poartă un nume mare, un nume neaoş românesc *„Mihaiu"*, nume scump şi iubit de toţi Românii fiindcă el este numele pe care acum 342 ani l-a purtat Mihaiu-Viteazul, primul întregitor al românismului.

Dela Mihaiu-Viteazul, ucis mişeleşte pe câmpia dela Turda, am aflat că neamul românesc poate trăi mai fericit şi poate deveni mai puternic dacă toţi fii săi cu toate ţinuturile româneşti trăesc într'o ţară cu o singură cârmuire.

D'aci de pe malurile Donului şi Volgei, din stepele Kalmuciei şi munţilor Caucazului, ostaşii români îşi îndreaptă gândul către Regele lor iubit şi cu credinţă'n Dumnezeu roagă pe Atotputernicul să-I dea zile multe şi să trăiască mulţi ani glorios şi fericit.

Urăm Majestăţii Sale Regelui Mihaiu I desrobitorul fraţilor din Răsărit, să fie învrednicit de Dumnezeu să dea numelui ce-L poartă răsunetul de glorie al lui Mihai-Viteazul înţelepciunea lui Carol I şi lealitatea lui Ferdinand Intregitorul, ducând hotarele sfinte ale României până'n frontierele de sânge ale neamului românesc.

Maior D. C. MARINESCU

Ofensiva bolşevică

Preparativele sovietice au suferit grele pierderi în urma atacurilor aeriene germane

La Berlin se află că în sectorul central al frontului de Est, bolşevicii fac mari pregătiri pentru ofensiva din iarna aceasta. Mari mişcări de trupe, coloane de transport şi materiale de tot felul arată limpede intenţiunea bolşevicilor de a începe campania de iarnă.

Bolşevicii întâmpină însă mari dificultăţi în privinţa efectivelor cât şi a materialelor de războiu, aceasta ca o urmare a însemnatelor pierderi suferite în vara aceasta, atât ca soldaţi şi armament, cât şi ca centre industriale şi regiuni agricole care să-i asigure hrana.

Astfel din observaţiile făcute de avioanele germane reese că pregătirile se fac greoiu şi că înaltul comandament sovietic face enorme sforţări pentru a cârpi găurile.

Astfel pentru frontul central au fost alocate 200 avioane, şi acestea cu mari sacrificii, luând din alte părţi ale frontului.

Trebue amintit însă că dintr'un început acestea au suferit pierderi, o escadrilă de 10 avioane fiind complect distrusă, la prima eşire pe care a făcut-o.

Totul ar merge însă cum ar merge pentru bolşevici, dacă aceste pregătiri ale *„formidabilei ofensive pe care o vor deslănţui"* după cum anunţă propaganda sovietică, ar fi lăsate în pace de către aviaţia germană de luptă şi bombardament.

Arma aeriană a Marelui Reich exercită însă un sever control al acestor pregătiri, bombardând şi mitraliind fără încetare, zi şi noapte, coloane în marş, massări de trupe, poziţii de artilerie, depozite de muniţii şi carburanţi, şi coloane de transport.

Din declaraţiile prizonierilor şi dezertorilor se constată că fără a se fi declanşat încă această *„mare şi fulgerătoare ofensivă"*, efectivele militare au suferit pierderi de aproape 30%.

In decursul luptelor aeriene au fost doborîte, cu această ocazie 47 avioane inamice.

Cam în felul acesta se conturează ofensiva bolşevică din iarna aceasta, ofensivă de soarta căreia se leagă soarta restului Rusiei bolşevice rămasă încă în picioare.

Şi dacă ne gândim că ofensiva de anul trecut nu prea a fost „încununată de succes", când posibilităţile sovieticilor erau mult mai mari, cu atât mai mult ofensiva din anul acesta va avea mai puţini sorţi de reuşită.

Armata Regelui Mihai şi a Mareşalului Biruitor, Armată Creştină

„Cel ce voeşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-mi urmeze Mie".

Erau prea strâmte zările, prea întunecate hotarele, prea chinuitor era plânsul fraţilor în robie şi prea greu apăsa desonoarea pe umerii tăi camarade român. De aceea şi copiii par'că aşteptau sosirea momentului suprem. Şi'n adevăr, dela un colţ la celălalt colţ de Ţară a răsunat chemarea prin trâmbiţa de Arhanghel a Mareşalului Desrobitor, şi Armata Regelui Mihai — în zorii zilei de 22 Iunie — a primit ordinul Sfânt de a trece Prutul — alături de armata Marelui Reich — spre a repara nedreptăţile istorice.

Şi prin mirosul de smirnă şi tămâe din biserica satului tău ai auzit mai clar cuvintele Mântuitorului: „Cel ce voeşte să vină după Mine să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-mi urmeze Mie". Ai înţeles că din nou făptura Mântuitorului era crucificată, alături de Neamul Românesc.

Pentru a urma cuvintele Mântuitorului te-ai lepădat de tine şi de-ai tăi. Ţi-ai lăsat sus în coastă plugul pe brazdă şi boulenii tăi dragi şi-ai venit aici ca să aperi glia străbună. Tu camarade porţi în suflet icoana lanurilor de aur a ţării tale dragi. Pe mândria ta de stejar din codrii frumoşi din munţii înalţi ai ţării tale se reazămă ca pe o stâncă de neclintit siguranţa celor rămaşi la vetre. Ai plecat cu ochii sfredelitori, sfruntând zările, privind înainte, mereu înainte. Te-a petrecut până la gară soţia ta, cu cel mai mic copil în braţe, sau ibovnica ta din satul tău şi după ce te-au sărutat, ţi-au atârnat la gât, sau ţi-au prins la veston în dreptul inimii Crucea Mântuitorului, ca să te ferească de primejdii.

Măicuţa ta te-a petrecut cu lacrimi în ochi până la poartă „Să vii Maică sănătos" dar ca şi mama lui Ştefan cel Mare, te vrea mereu fără frică, mereu în luptă, iară ea ca îngerul păzitor, cu ochi 'nrouraţi de lacrimi, cu mâni slabe, mereu aprinde candela dela icoanele cu busuioc, mereu înalţă rugăciuni ca Domnul să te apere.

Nu uita camarade că tu eşti urmaş de-al plăeşilor lui Ştefan, ori de-ai vitejilor lui Mihai, ori Ardeleni şi Moţi de-ai lui Avram Iancu, Horia, Cloşca şi Crişan.

Şi n'ai uitat camarade în toate ocaziile că eşti urmaş vrednic al Voevozilor Români, cari după fiecare biruinţă, drept mulţumită lui Dumnezeu, ridicau locaş de închinare, semănând pe toate plaiurile ţării „Casa Domnului". Şi tu camarade român, ai trecut din luptă în luptă numai victorios şi nu ai cunoscut odihna niciodată. Te-ai putea numi de-alungul istoriei „Camaradul de fier", cu sufletul de cremene, care şi timpul liber nu şi l-a dat odihnei binemeritate — ci la închinat muncii, muncii Domnului. refăcând bisericile. Ai refăcut atâtea biserici în Transnistria şi pe unde ai trecut, iar Domnul te-a ajutat mereu.

La fiecare răspântie s'au încrucişări 'de drumuri ai ridicat Sf. Troiţă românească. Te-ai îngrijit şi de camarazii tăi, cari şi-au dat sângele în ţară păgână şi le-ai căutat, loc liniştit, loc de pace şi veşnică odihnă, punându-le la căpătâi o cruce, iară sufletele lor de Eroi bravi, acolo sus s'au simţit mai bine. I-au luminat, luminiţele ochilor tăi, cari au stins două lacrimi şi candela sufletului tău credincios de camarad bun. Deci armata Regelui Mihai de sub comanda Mareşalului Biruitor este armată creştină.

Ascultă camarade! Şi Mântuitorul şi Regele şi Ţara şi Conducătorul te chiamă: „Cela ce voeşte să vină după Mine să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-mi urmeze mie". Şi tu îi urmezi mereu pe drumuri glorioase. Şi tot Mântuitorul ne-a învăţat că Mântuirea a venit dela Răsărit şi va merge şi la Apus şi pretutindenea până la marginea sufletului românesc.

Bucurăte Camarade Român, căci tu eşti candela care arde mereu şi care străjueşte la icoana Veşniciei Ţării tale dragi.

Preot Căpitan rez.
GH. C. MIHĂIANU

Pregătiri pentru ofensivă

Roosevelt: *Iubitul meu prieten, fi tare şi mai opinteşte-te odată. Este tot ceia ce pot să-ţi cer...*

Inălțătoarea sărbătoare din Chișinău

M. M. L. L. Regele și Regina Mamă au luat parte la inaugurarea Turnului Desrobirii ridicat în memoria Eroilor Neamului și Mareșalului Desrobitor

Sâmbătă 31 Octombrie, capitala Basarabiei desrobite, Chișinăul, a trăit clipe de adevărată sărbătoare.

Majestatea Sa Regele Mihai I împreună cu Augusta Sa Mamă, Regina Elena, însoțiți de d. profesor Mihail Antonescu, vice-președintele consiliului de miniștri, și întregul corp diplomatic, au sosit în dimineața zilei în Chișinău, fiind întâmpinați de uralele nesfârșite ale populației, care își aclama cu bucurie Regele Desrobitor.

M.M. L.L. Regele și Regina Mamă s'au îndreptat apoi către monumentala catedrală a orașului, refăcută în urma distrugerilor bolșevice, unde a avut loc sfințirea sfântului locaș de închinare.

Slujba religioasă a fost săvârșită de către un sobor de preoți, în frunte cu I.P.S.S. episcopul Cipron.

După slujba religioasă a avut loc, în fața augustilor oaspeți și a membrilor guvernului, defilarea armatei, a școlilor și a populației orașului și împrejurimilor.

După terminarea defilării, M.M. L.L. Regele și Regina Mamă au vizitat Expoziția Basarabiei Desrobite deschisă în grădina publică din centrul orașului.

Turnul Dezrobirii

In această zi de înălțătoare sărbătoare, în prezența Augustului nostru Suveran și a Augustei Sale Mamă, în fața guvernului țării, a corpului diplomatic, a oficialităților civile și militare ale Basarabiei, în frunte cu guvernatorul provinciei, general C. Voiculescu, a avut loc inaugurarea monumentului ridicat drept recunoștință a Neamului pentru eroii care și-au jertfit viața în lupta de desrobire a Basarabiei și în cinstea Mareșalului Desrobitor, care depe colina Ghidighici pe locul unde se înalță astăzi Turnul Desrobirii, a condus luptele ce s'au dat împotriva hoardelor bolșevice.

Cu această ocazie, d. prof. Mihail Antonescu a ținut o cuvântare, spunând următoarele:

Majestate,

Guvernul salută cu bucurie prezența Majestății Voastre la această sărbătoare a românismului, aici unde ne închinăm cu smerenie în fața jertfelor ce s'au făcut pentru desrobirea acestui pământ scump, văzând în prezența Majestății Voastre, închinarea pe care o face Tronul jertfelor făcute de ostașii români în Războiul Sfânt pe care l-am inceput acum un an pentru desrobirea fraților noștri basarabeni.

Turnul Desrobirii ridicat în cinstea eroilor și a Mareșalului nostru, este o semnificație, este o mărturie a credinței și un semn de recunoștiință față de cei ce ne-au dăruit biruința.

In trecutul glorios al istoriei noastre, domnitorii înălțau locaș sfânt după fiecare izbândă împotriva dușmanilor, mărturisind în felul acesta credința față de cel Atotputernic ce le-a fost întru ajutor să înfrângă pe cotropitorii țării sale.

Marele și viteazul domnitor al Moldovei, Ștefan cel Mare, în timpul luptelor crâncene pe care le ducea împotriva turcillor, scria prinților Europei:

„Țara noastră este poarta creștinătății și dacă aceasta va cădea, drumul hoardelor păgâne va fi liber spre inima Europei Creștine".

Astăzi, ca și acum 450 de ani România luptă împotriva pângăritorilor creștinătății, jertfindu-și viața fiilor ei pentru binele Europei.

Astăzi ca și atunci, ridicăm acest monument drept recunoștință eroilor jertfiți și închinare Mareșalului Antonescu.

Mai departe, d. profesor Mihai Antonescu a arătat lupta noastră pentru onoarea și drepturile noastre, mulțumind apoi d. general C. Voiculescu, Guvernatorul Basarabiei, pentru realizările făcute pe tărâmul administrativ și cultural al provinciei.

Am arătat lumii, a spus d. vicepreședinte, că poporul român nu este numai un popor de soldați, ci și un popor de organizatori.

După terminarea solemnității, M.M. L.L. Regele și Regina Mamă Elena au plecat la Cernăuți unde au vizitat expoziția Bucovinei.

ȘTIRI EXTERNE

Tokio. — Agenția Domei anunță: La Tokio a fost făcută, în prezența membrilor guvernului, instalarea noului ministru japonez pentru Asia Mare.

Acest nou departament înființat are o mare importanță în ce privește campania de realizări pe care Japonia înțelege să o ducă în Asia.

Războiul pe care îl duce astăzi marele imperiu nippon are ca scop crearea unei noui ordine în haosul ce există astăzi în colosul asiatic.

Asia trebue să devină sub influența japoneză o forță creeatoare, fără luptele nefaste de până acum. Capabilă să asigure viața tichnită a milioanelor de galbeni.

Noul ministru, d-l Achi, a declarat că față de grelele misiuni cu care este însărcinat, înțelege să-și facă pe deplin datoria.

*

In atacul aerian dat de către avioanele de bombardament britanice asupra orașului Milano, din Italia nordică, și-au pierdut viața 147 persoane civile.

Intre Finlanda și Bulgaria a fost încheiată zilele acestea o convenție economică la Helsinki, capitala Finlandei.

Convenția prevede un schimb important de mărfuri între cele două țări, Finlanda trimițând Bulgariei printre altele celuloză și chibrituri, în schimbul tutunului.

*

Industria de război sovietică din Urali suferă din cauza lipsei de materii prime, în special lipsește fierul, cuprul și zincul, necesar industriilor de armament.

Profesorul Bardin, trimis ca să studieze noui posibilități de procurare a acestor materii, s'a reîntors fără ca să rezolve această problemă.

*

In urma accidentului suferit, starea sănătății Regelui Christian al Danemarcei s'a înrăutățit pe neașteptate din cauza unei infecții ce s'a declarat la plămâni.

Starea sa este deci considerată ca gravă.

Sistem : sovietic
Model : Stalin

Stalin: Trebuie să mă mândresc cu această invenție care m'a scos din încurcătură

Activitatea „Ajutorului de Iarnă"

Colecta publică dela 1 Noemvrie

Intreg poporul românesc este pătruns de cea mai mare grijă pentru ostașii care luptă dincolo de hotare.

Intr'o perfectă unitate de simțăminte, cei rămași în interiorul țării duc și ei o luptă măreață, pentru a alina cât de puțin, nevoile armatei noastre.

Activitatea „Ajutorului de Iarnă", mai mult ca oricând, se desfășoară în acest an cu toată energia, luându-se o seamă de măsuri care să ducă la bun sfârșit o inițiativă pe cât de lăudabilă pe atât de necesară.

D-na Maria Mareșal Antonescu, președinta „Consiliului de Patronaj", aduce cu acest prilej îndemnul său tuturor acelora cari simt laolaltă cu aceia cari își varsă sângele pentru izbânda drepturilor noastre.

Apelul Doamnei Maria Mareșal Antonescu

In prag de iarnă și în an de încercări grele și sfinte, îmi îndrept din nou credința și cugetul spre românele, surorile mele de pretutindeni, spre mamele, soțiile și copilele eroilor războiului nostru și spre românii din toate clasele, de pe întregul cuprins al Țării, ca să le cer din nou sprijinul.

Soldații noștri luptă pentru a ne apăra pământul, pentru a ne ridica onoarea, pentru a ne asigura dreptul de a ne păstra biserica, familia și proprietatea.

Numai datorită lor bogatul are siguranța averii lui, cărturarul are liniștea gândului și muncitorul poate să aducă rodul brațelor lui pentru îngrijirea casei sale.

In vreme ce noi stăm aci și păstrăm liniștiți, dacă nu bucuriile vieții, în orice caz siguranța ei, acolo departe, pe câmpurile de luptă grea și încercări blestemate, fiii Neamului nostru își dau sângele și viața pentru viitorul Patriei noastre, pentru viața noastră de azi.

Am cerut și altădată sprijinul tuturor și mai ales al româncelor, pentru Armata noastră dragă, pentru bravii noștri ostași.

Azi, când datorăm Armatei atât de mult, când ea poartă tot greul și când acolo, departe, ea își zbuciumă în suferinți mândre sângele și sufletul, este cu neputință să rămână un singur român bogat sau sărac, o singură româncă, un singur fiu al Patriei, care să nu aducă contribuția lui Ajutorului de Iarnă, pe care din nou îl trimitem la poarta bogatului și săracului ca să adune dania românească.

Pentru a sprijini familiile luptătorilor și invalizii;

Pentru a ne face datoria față de văduvele și orfanii de război;

Pentru a sprijini muncitorimea săracă și împovărată, dar care își face datoria de a purta războiul;

Pentru a putea trimete ostașilor noștri pe front tot ceeace grija noastră de mame și de soții ne poruncește;

Chem pe români și românce să-și facă din nou dovada sufletului lor credincios Patriei, dând obolul lor Ajutorului de Iarnă.

Maria Mareșal Antonescu

TEMPLUL RECUNOȘTINȚEI NAȚIONALE

Eforia militară înființată acum de curând are ca scop să dea asistență spitalicească invalizilor și mutilaților din războiul sfânt pe care oastea noastră îl duce în Răsărit.

Palatul Invalizilor, monumentala clădire ce se va înălța din îndemnul d-lui Mareșal Antonescu, va cuprinde toate instalațiile necesare pentru a da asistența trebuincioasă celor rămași fără ochi, fără mâini sau fără picioare.

Peste un miliard de lei va costa acest monument uriaș ce se va ridica mărturie a dragostei și recunoștinței arătate de întregul popor bravilor fii ce au sângerat pe câmpurile de bătae.

Pierderile navale anglo-americane dela începutul războiului

Dela începutul războiului, America și Anglia au pierdut scufundate de marina germană și aliată nu mai puțin de 24 milioane tone registru. Niciodată flota anglo-saxonă n'a putut să-și dovedească superioritatea combativă, fiind nevoită să sufere pierderi imense. Cifra de 24 milioane tone, care arată numai pierderea pe care a suferit-o marina de comerț, ne dovedește sacrificiile la care sunt supuse transporturile americane și engleze.

Germania singură a reușit să scufunde 21.300.000 tone. Dacă s'ar adăoga și pierderile marinei de război anglo-saxonă, s'ar putea ușor înțelege de ce aceștia într'un timp atât de scurt, au fost puși în inferioritate în luptele navale pe care le-au angajat.

Americanii se trezesc

Un mare cotidian american publică importantele declarații făcute de senatorul Lodge referitor la războiul pe care îl poartă astăzi americanii.

Ca un om care cunoaște bine forța combativă a germanilor, Lodge arată, că armamentul german este impecabil și mânuit cu iscusință de soldații Marelui Reich.

El invită pe toți oamenii potitici care bat monedă pe chestia forței aliaților, să viziteze teatrele de luptă germane și atunci cu siguranță că vor avea altă părere.

MERSUL OPERAȚIUNILOR pe FRONTURILE de LUPTA

Frontul Caucazului

In urma atacurilor germano-române din sectorul Terek, orașul Alagir a fost cucerit, permițând comandamentului german să folosească Alagir-ul ca bază de plecare pentru executarea a trei acțiuni simultane, care sunt în curs:

1. Ofensiva spre Ordjonikidze.
2. Inaintarea în direcția Ktair.
3. Ofensiva spre Vest, către defileurile Dugusserum și Mestia.

Trupele germano-române sunt numai la câțiva chilometri de Ordjonikidze.

Lupte crâncene se desfășoară pe nivelul Kasbeck, pentru întreruperea șoselei ce duce la Tiflis.

Avioane Stuka au bombardat cu efect Ordjonikidze.

In sectorul Tuapse noui poziții au fost cucerite.

Pentru apărarea trecătorilor, bolșevicii au făcut masive concentrări de aviație. In lupte aeriene au fost doborîte 32 aparate sovietice.

Frontul Stalingradului

Pe frontul dela Stalingrad, după capitularea uzinelor de armament „Baricada Roșie" se operează la curățirea terenului. Situația celor asediați în bastionul „Octombrie Roșu" este critică din cauza aprovizionării cu alimente și muniții.

Artileria sovietică de pe malul opus al Volgei este continuu sub bombardamentul aviației germano-române.

Calea ferată dela răsărit de Volga a fost bombardată intens.

Celelalte fronturi

Pe frontul Donului trupe de șoc au trecut fluviul și au distrus pe malul opus mai multe fortificații și 34 cazemate sovietice.

In sectorul central o coloană motorizată inamică, împotmolită în noroiu a fost complect distrusă de aviația germană.

La Sud de lacul Ilmen, în cursul unor violente lupte, au fost luate cu asalt 37 cazemate. Au fost capturate 9 tunuri, 68 mitraliere și mai multe aruncătoare.

Pe lacul Ladoga mai multe ambarcațiuni inamice au fost scufundate.

Orașul Murmansk și calea ferată au fost bombardate în picaj de aviația germană.

Pe frontul African, ofensiva engleză începută la 23 Octombrie, se află în curs, suferind grele pierderi din partea apărării germano-italiene.

Din motive tactice generalul Rommel s'a retras cu peste 100 km.

Desfășurarea luptelor din Africa este viu urmărită de întreaga lume.

SARBATORIREA d-lui prof. Mihail Antonescu

Astăzi, 8 Noembrie 1942, sărbătoarea Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril, Țara Românească sărbătorește onomastica Domnului Prof. Mihai Antonescu, vice-președintele consiliului de miniștri și președinte ad-interim, neobositul colaborator al Conducătorului Statului pentru făurirea unui destin mai bun României de mâine.

Țara întreagă și Armata pornită să lupte pentru dreptatea Nației, departe peste fruntarii, îi urează Domnului Prof. Mihai Antonescu, viață lungă și plină de izbânzi pentru propășirea intereselor Neamului Românesc în toate părțile, unde dreptatea îl cheamă.

OFENSIVA ENGLEZA

Pe frontul african, generalii Rommel și Alexander au angajat cea mai mare bătălie din istoria Africei

In seara zilei de 23 Oct., armata britanică, aruncând numeroase forțe terestre și aeriene în luptă, a început ofensiva pe frontul nord-african. Din primele clipe, trupele engleze s'au izbit de rezistența forțelor germane și italiene.

Chiar dela începutul ofensivei britanice, Mareșalul Rommel a urmărit ideia de a permite ieșirea trupelor inamice din pozițiile fortificate, punându-le în situație de a duce un războiu de mișcare.

Rapoartele dela Londra se calmează pe zi ce trece, lăsându-se să se înțeleagă destul de ușor că între începutul și sfârșitul bătăliei se întinde un nou spațiu de timp, în care spațiu sunt deschise infinite posibilități strategice.

Rezultatul final al ofensivei începute de englezi nu prezintă nici-o grije pentru cercurile politice dela Berlin.

Mișcările frontului, pe spațiul nord african, arată violența luptei, dar și buna tactică pe care au adoptat-o forțele Axei, de a sili pe inamic să se miște și a-l forța să ducă o luptă în completă nesiguranță.

Scopul germano-italienilor este de a înfrânge definitiv armatele britanice din Africa de Nord.

Deși numeric germanii și italienii se găsesc în inferioritate față de inamic, ei nu ezită să dea asalt asupra unităților de tancuri engleze.

Pe frontul din Sud, trupele germane și italiene au reușit să intre prin flanc în dispozitivul inamic.

Luptele care se dau între Marsa Matruh și Fukka sunt foarte violente.

Mișcările inamicului, care s'a întins într'un spațiu considerabil, fără să aibă un punct de sprijin, sunt stânjenite încontinuu de forțele germano-italiene.

Astfel, cu toate succesele obținute de englezi până în prezent, împingând, după cum anunță Londra, peste 100 km. înapoi forțele Axei, trebue totuși să ne așteptăm ca geniul militar al lui Rommel să ne servească și de astădată o surpriză plăcută, iar armatei engleze o înfrângere care nu va mai putea fi reparată niciodată, dat fiind angajarea tuturor forțelor engleze din Africa în această ofensivă.

Rommel și Alexander stau față în față într'o încleștare de nedescris, urmărită cu atenție de toate cercurile militare mondiale.

Calmul Berlinului și nervozitatea Londrei, arată însă într'o oarecare măsură de partea cui vor cădea sorții victoriei.

ASALTUL

trecătorilor Caucazului a produs panică în Comandamentul Sovietic

Berlin, 5. — Succesele trupelor aliate pe frontul Caucazului au produs griji mari comandamentului sovietic. Deoarece comandamentul german se abține dela orice prezicere, țelurile viitoare nu sunt încă cunoscute. E sigur însă că bararea șoselelor sovietice amenință în mod serios formațiunile sovietice, care luptă în acest spațiu. Dar și marile pierderi în material uman pe cari le-au avut bolșevicii în acest sector, sunt tot mai grav resimțite, sovieticii fiind nevoiți să arunce trupele lor de frontieră din ținutul Achalzfch-Leninkan în spre sectorul dela Orjonikidze, pentru a stăvili atacul și înaintarea trupelor aliate.

Această regrupare sovietică explică sporul de rezistență de care se lovește atacul german în direcția Orjonikidze. Sovieticii par a voi să păstreze cu toate mijloacele această poziție cheie. Dar atacul german face progrese statornice.

INFORMAȚIUNI

Arăturile și însămânțările se fac intens și în bune condițiuni.

Grânele semănate timpuriu au răsărit și se desvoltă foarte bine.

Se continuă recoltatul porumbului, sfeclei de zahăr și cartofilor.

Au căzut ploi suficiente.

*

S'a hotărît ca toate mașinile și uneltele care se vând agricultorilor, să se dea de preferință acelora cari vând prisosul lor de produse agricole, pentru aprovizionarea armatei, și populației.

*

Elevii școalelor militare din țară au depus în ziua de 5 Noembrie, jurământul de credință.

Inălțătoarea ceremonie s'a desfășurat în București pe arena ANEF, în prezența d-lui general V. Davidescu, secretarul general al ministerului apărării naționale.

*

Eri a sosit în capitală un grup de 60 profesori universitari din Odessa, cari vor vizita instituțiile culturale din București.

*

La Institutul German pentru Știință, din Capitală, d-l prof. dr. Lotha, Kreuz, rectorul Universității din Berlin a conferențiat despre utilizarea în viața de toate zilele a marilor mutilați din războiul actual.

*

Ministerul Apărării Naționale a comunicat cu adresa Nr. 7408 din 1942 că dispozițiunile articolului 25 trebuesc interpretate, în sensul că întreprinderile particulare sunt obligate a plăti salariaților mobilizați o singură dată salariul întreg într'un an de zile calculat din momentul mobilizării, concentrării fiecăruia, iar pe lunile următoare jumătate din salariu.

Salariile ceferiștilor au fost sporite cu un miliard șapte sute milioane lei.

Salariile mici s'au ridicat cu aproape 100 la 100.

D-l Mareșal Antonescu a ordonat ca ceferiștii să fie ajutați cu materiale de încălțăminte și îmbrăcăminte din stocurile rezervate pentru armată.

*

Sâmbătă 31 Oct., orele 8,30 *Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale*, în colaborare cu Secția Propagandă din Marele Stat Major, a organizat la „Ateneul Român" un festival artistic gratuit, pentru familiile mobilizaților, la care și-au dat concursul orchestra simfonică a Armatei, Corul Radio, etc.

*

Cu prilejul sărbătoarei naționale a Turciei, d-l prof. M. Antonescu, vice-președintele consiliului de miniștri, a luat parte la recepția dată cu acest prilej de către d-l ambasador Suphi Tanrioer.

*

Concursul de admitere în Școala Superioară de război, secția combatanți arme terestre (promoția 50), ce urma a se ține la data și în condițiunile prevăzute în decizia ministerială Nr. 109 din 15 Aprilie 1942, se amână pentru o dată ce se va fixa ulterior.

Noile condițiuni cerute candidaților la concursul de admitere în Școala Superioară de război în acest an, precum și data la care va avea loc concursul de admitere, se vor face cunoscute printr'o decizie ministerială ce va apare în curând.

*

Monitorul Oficial din 4 Noembrie, publică un decret lege privitor la organizarea Casei Oștirii.

Pe frontul din Africa Generalul Ritter von Thoma a căzut prizonier

Berlin, 5 (Rador). — Pe frontul din Africa de Nord, britanicii au înfipt mai multe săgeți puternice de forțe blindate împotriva pozițiilor germane.

Cu prilejul unuia dintre aceste asalturi, peste 100 de tankuri grele inamice au asaltat pe un spațiu îngust. Pentru apărarea împotriva acestui atac, a trecut la contraatac generalul Ritter von Thoma, cavaler al ordinului Crucea de Fier, în fruntea tankurilor sale. In lupta înverșunată care a urmat, carul blindat de comandă al generalului Ritter von Thoma, care pătrunsese adânc în formațiile inamice, a fost încercuit și capturat, fără ca tankurile de sub comanda sa să fi observat ceva, din pricina norilor de praf și al sgomotului bătăliei.

Tankurile germane, care porniseră în urma generalului lor, au respins atacul tankurilor britanice.

SPECTACOLE pe FRONT

Echipele militare de teatru conduse de d-nii: Sub-lt. rez. Al. Ionescu-Ghibericon și Lt. Marius Varduca, au sosit pe front zilele acestea pentru a da spectacole în fața ostașilor noștri.

Corul este condus de prof. serg. T.R. I. Ticulescu.

„Turcia nu va intra în război"

a declarat președintele Ismet Inonu

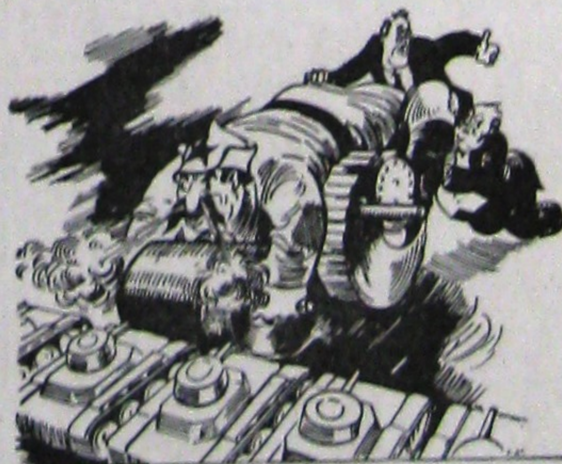
Istanbul, 5 (Rador). — Corespondentul Agenției D.N.B. transmite:

Intr'un articol intitulat: „Turcii și războiul", *Vatan* se ocupă de cuvântarea președintelui Inonu la deschiderea sesiunei de iarnă a Adunării Naționale și în special de constatarea sa că niciodată Turcia nu a fost mai aproape de război ca în clipa de față.

Această constatare, scrie *Vatan*, a fost interpretată în unele cercuri în sensul că s'ar fi exercitat din afară asupra Turciei o presiune ca ca să intre în război.

Această interpretare este absolut falsă. Asupra Turciei nu se exercită nici o presiune. Cuvântarea șefului nu cuprinde niciun cuvânt care să permită o asemenea concluzie.

Turcia nu va ceda în fața nici unei presiuni din afară și nu va intra în război.

Roosevelt: In zadar, scumpul meu *Ciurcilică*, împingem degeaba!! Chestia asta nu merge decât înapoi...

PRIM REDACTOR: LT. REZ.: AUREL M. ALICU.

GLUMA pe FRONT

Greşală..

La Cartierul General al lui Timosenko, — telefonul sună insistent. Marele general ridică receptorul plictisit:

Viteazul general: — ...Da!

Vocea din telefon: — Victorie! Am distrus două divizii inamice!

Gloriosul general: — Greşeală! Aici e Marele Cartier General Rus.

Are dreptate...

Chestia se petrece pe un aerodrom.

Comandantul escadrilei: Plecaţi în misiune amândoi. La dus pilotezi 'nceata (şi arată către primul pilot), iar la întoarcere 'nceata (şi arată către al doilea pilot).

Primul tablou: La ducere, avionul (cu dublă comandă) ajunge cu bine la destinaţie.

Al doilea tablou: La întoarcere avionul se angajează în vrilă şi se îndreaptă cu botul spre pământ.

Primul aviator, către pilot: Ce faci nenorocitule, vrei să-ţi frângi oasele?

Avionul se preface în ţăndări.

Tot primul către pilot: Aşa-ţi trebue! Dacă n'ai cap, omoară-te.

Al treilea tablou.

Cei doi aviatori se găsesc în faţa comandantului, având o mutră foarte plouată.

Comandantul escadrilei către primul pilot: Bine domnule, când ai văzut cum devine cazul de ce n'ai preluat comenzile?!

Primul pilot: Aţi dat ordin ca la întoarcere să conducă el, domnule comandant.

?!?!?!?

In concediu

Dânsa: Ascultă dragă, asta nu ţi-o iert! Deabia ai venit şi te-am prins sărutând noua servitoare.

Dânsul: Iartă-mă dragă... Credeam că e cea veche.

Trică pelticu

Trică Pelticu soldat dintr'un regiment de olteni a căpătat un concediu şi iată-l în Bucureşti făcându-şi meseria lui din „civilitate" negustor oltean, cu cobiliţa.

Afacerile îi mergeau bine, numai că din cauza cusurului pe care îl avea la limbă avea deseori neplăceri.

Dar cea de astări, a pus capac la toate.

Trică îşi umplese coşurile cu peşte şi încă ce peşte... Proaspăt, scos atunci din baltă.

— Feştele, feştele! Feşte froaspăt, feştele!

O coniţă, frumoasă foc, îl opri.

— Ai peşte?

— Feşte coniţă! Feşte froafăt!

— Cum îl dai?

— Ieftin coniţă. Dau sub preţ!

Coniţa ia un peşte şi îl miroase la cap.

— Nu prea e proaspăt — Pute!

— Nu pute coniţă, cum să puţă?

— ?!?

— Eu put coniţă, fiţi fără teamă!

Coniţa se făcu roşie ca macul.

— Obrasnicule! Să-ţi fie ruşine!

Pe prima linie

Soldatul Dolea Teodor e de felul lui glumeţ. Astfel, în luptele dela Oschol, găsi de cuviinţă, făcând binevoitedea un pariu mai înainte, să treacă dincolo la bolşevici şi să-şi aprindă ţigarea.

Trecu deci podul şi la primele avantposturi ceru foc, apoi se întoarse luând ca amintire şi... o bobină telefonică.

A doua zi, bolşevicii urară şi ei să imite pe Dolea (din păcate însă prea mulţi) şi s'au ars cu... ţigarea.

*

Soldatul Dinu Petruţ, conductor la un cheson cu muniţii de branch, mâna de zor calul, fără să-i pese de ploaia de proectile ce cădeau în jurul său.

La un moment dat un proectil inamic cade chiar pe chesonul cu muniţie, aruncându-l în aer cu cal cu tot. Dinu Petruţ zboară prin aer aruncat de puterea exploziei cade la pământ, se ridică, apoi când îşi dă seama de ce s'a întâmplat, aleargă la comandantul său care fusese martor la toată scena şi raportează.

— Să trăiţi... vă rog să mă iertaţi... dar îmi trebue alt cheson şi o măr[t]ogă că asta s'a desumflat.

Socoteala deacasă...

Churchill: ...aşa dragă, ... şi simte-te ca la tine ...

SOLDĂŢEL

CAPITOLUL V

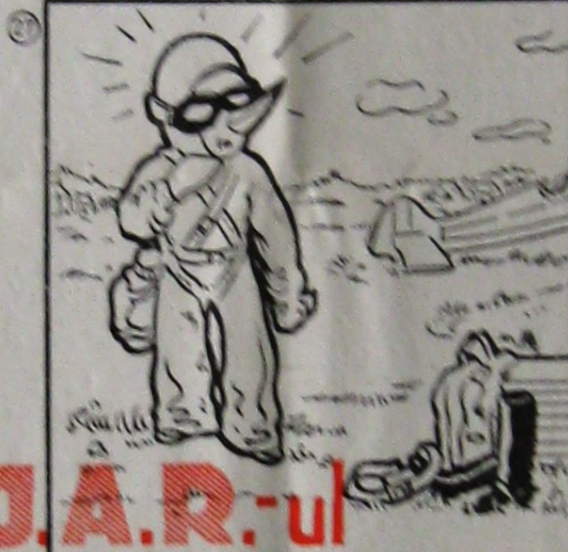
de Serg. t.r. ZENOBIE BANCILA
Reporter de Război P. P.

desene Sold. ALEXANDRU RAASE
din Secţia Geografică

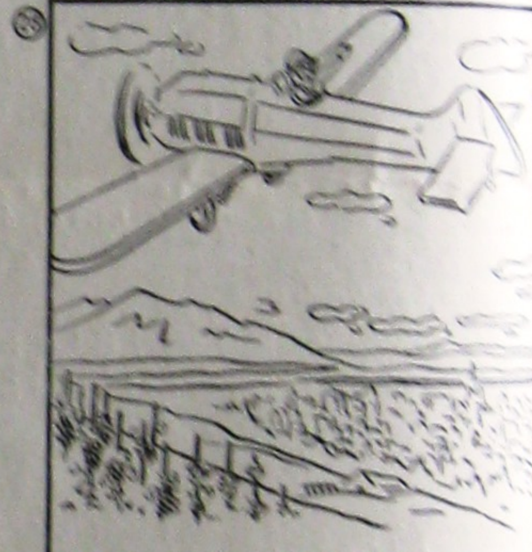
...I.A.R.-ul

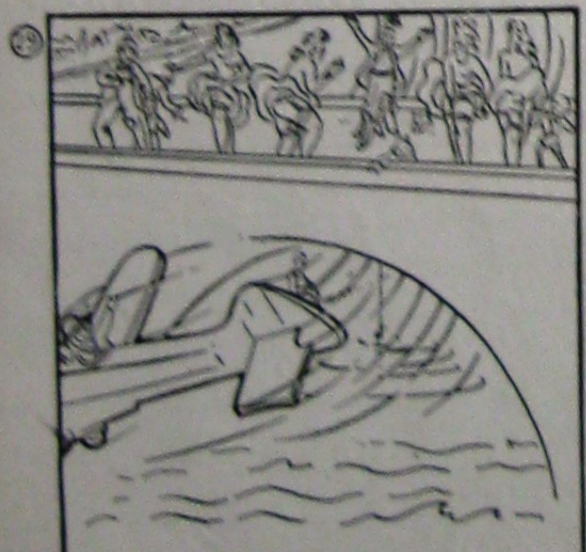
A trecut o săptămână, Soldăţel se plictisise,
Sbârnâitul de motoare, aproape îl asurzise...
Se gândi deci ca să plece. Dar 'nainte de plecare
Plănui şi el să facă un mic sbor de încercare.

Fără să mai stea pe gânduri, se echipă la repezeală
Şi'ntr'un I.A.R. de-al nostru se urcă fără sfială.
Cât priveşte pilotatul, să nu fiţi îngrijoraţi
Dela dânsul, multe lucruri aţi putea să învăţaţi.

Iată-l dar la înălţime, într'un sbor ameţitor
Fericit că poate spune: *Sunt şi eu aviator!*
Şi încrezător în sine, mai mult să-l privească ...
Începu cu I.A.R.-ul ca să facă acrobaţii.

Chiar deasupra unei ape, a „picat" cu îndrăzneală,
Şi trecu pe sub podişcă într'o goană infernală.
Iar elicea la cucoane, fustele le-a ridicat
Ura, strigă Soldăţelul! *I.A.R.-u-i minunat!*

Ca furtuna, mai departe, a trecut în sbor razant
Ridicând totul în cale, într'un chip exasperant
Smulse chiar şi „colivia" unui biet creştin ferice...
— Asta înţeleg ţigară, e grozavă, n'am ce zice! —

Socotind că nu se poate, bun pilot să se numească
Numai cu ce-a fost în stare pân'acum să săvârşească
Din carlingă, fără teamă, s'aruncă cu părăşuta
Şi lăsă ca I.A.R.-ul, singur să-şi urmeze ruta.

(VA URMA)